

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. října 2012 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Marie Markové a přísedících Žofie Kanyzové a Věry Duškové **t a k t o**:

Obžalovaný

T. O. ,

nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, přechodně bytem xxx, xxx, nyní ve vazbě Městského soudu v Praze ve Vazební věznici xxx xxx,

j e v i n e n , ž e

1.

v přesně nezjištěné době dne 1. února 2012 po 10:15 hod. zaparkoval svoje vozidlo ve vedlejší ulici, přišel k bydlišti poškozeného V. B., nar. xxx v Praze xxx, ul. xxx, xxx, požádal ho o rozmluvu v garáži domu, kde ho krátce nato po slovní rozepři fyzicky napadl úderem pěstí a za pomoci blíže nezjištěného předmětu ho po dobu několika minut opakovaně tloukl do hlavy a dalších částí těla a v útoku pokračoval, přestože se poškozený snažil plazením uniknout do prostor domu, a způsobil mu 20 tržnězhmožděných ran na hlavě, z toho 10 ran v obličejové části a

10 ran ve vlasaté části hlavy, oděrku na hlavě, krevní výron a trhliny sliznice dolního rtu vlevo, podkožní krevní výron splývající na levé části obličeje od pravé jařmové krajiny až před pravý ušní boltec, podkožní krevní výron na nose, vpáčenou zlomeninu 5. žebra vpravo ve střední klíčkové čáře s krevním výronem v mezižební svalovině, podkožní krevní výron a tržnou ránu na hřbetě levé ruky a podkožní krevní výron na levém bérce, čímž mu způsobil mučivé útrapy, poté ho nechal v předsíni krvácet a následně ho odvedl zpět do prostoru garáže, kde ho stále krvácejícího naložil do zavazadlového prostoru vozidla Nissan Infiniti, RZ xxx, a v okamžiku kdy již poškozený zemřel vykrvácením při nadměrných krevních ztrátách z mnohočetných hlubokých otevřených tržných ran kůže hlavy nebo v konečné fázi vykrvácení přiložil poškozenému na krk plastovou spojovací pásku, kterou měl u sebe a velmi pevně ji zatáhl, a poškozenému odcizil mobilní telefon zn. _HTC A9191 Desire HD se SIM kartou s telefonním číslem xxx, který si ponechal a následně použil k vydírání poškozené J. B.,

t e d y : jiného úmyslně usmrtil a to zvlášť surovým a trýznivým způsobem,

2.

dne 1. února 2012 v 11:45 hod. v Praze xxx, ul. xxx xxx po usmrcení V. B., v úmyslu použít vozidlo k převozu těla poškozeného se neoprávněně zmocnil v garáži motorového vozidla poškozeného Nissan Infiniti, RZ xxx, v jehož zavazadlovém prostoru odvezl jeho mrtvolu až do ulice xxx xxx, kde jej zaparkoval na parkovišti před domem č. xxx a zde vozidlo i s tělem zemřelého zanechal do doby než bylo dne 4.2.2012 ve 14:00 hod. nalezeno,

t e d y : zmocnil se motorového vozidla v úmyslu je přechodně užívat,

3.

v úmyslu získat prostřednictvím výhrůžek finanční prostředky dne 1.2.2012 ve 13:03 hod, krátce po usmrcení V. B., z přesně nezjištěného místa v Praze z mobilního telefonu poškozeného HTC A9191 Desire HD číslo xxx zaslal jeho manželce J. B., nar. xxx, krátkou textovou zprávu, ve které jí sdělil, že má jejího muže, který je raněný, ale živý a pokud ho chce ještě vidět, musí zaplatit 10 milionů korun, avšak nesmí kontaktovat policii, protože pokud by tak učinila, svého muže již neuvidí a přijde na řadu její syn, dále opakovaně dne 3. února 2012 požadoval po J. B. pomocí textové zprávy zasláné na její mobilní telefon 10 milionů Kč s tím, že jí sdělí, kde se manžel nachází a kde je jeho auto a pod pohrůžkou, že by se jejímu manželovi, popřípadě jejímu synovi mohlo něco stát, pokud peníze nedostane, je měla dle jeho instrukcí předat v igelitové tašce s nápisem xxx do odpadkového koše v xxx, kde si však peníze nevyzvedl a následně stejným způsobem ji kontaktoval dne 6. února 2012 a požadoval pod pohrůžkou újmy jejímu synovi předání stejné částky, dne 7. února 2012 požadoval složení částky v modrém pytli u dálnice na 0,5 km ve směru na xxx, kde si je opět nevyzvedl a dále poslal podobnou textovou zprávu dne 9.

února 2012, ve které požadoval předání stejné částky, stejným způsobem a na stejném místě, ale opět si peníze nevyzvedl, po opakované vzájemné e-mailové komunikaci s poškozenou J. B. se dostavil dne 12.2.2012 ve 22:15 hod. na 0,5 km dálnice D5 ve směru od xxx, vzal modrý pytel o kterém se domníval, že je v něm částka 10 milionů Kč a krátce po převzetí pytle byl zadržen orgány policie,

t e d y : dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, že jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal a způsobí takovým činem škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

- ad 1) zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku,
- ad 2) přečin neoprávněné užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku,
- ad 3) zvlášť závažný zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 3, písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) let,**

podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaný pro účely tohoto trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou,**

podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen nahradit poškozené J. B., nar. xxx, bytem xxx, xxx, škodu a nemajetkovou újmu ve výši 1.316.212 Kč,
poškozenému L. B., nar. xxx, bytem xxx, xxx, škodu a nemajetkovou újmu ve výši 1.282.240 Kč,

podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození J. B. a L. B. se zbytkem nároku na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních,

podle § 229 odst. 1 tr.ř. se poškození D. B., nar. xxx a P. B., nar. xxx oba bytem xxx, xxx, zastoupení L. B., nar. xxx, bytem xxx, xxx, se svým nárokem na náhradu škody odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze v dnešním hlavním líčení, po zhodnocení provedených důkazů, dospěl k následujícím skutkovým závěrům. Obžalovaný v přesně nezjištěné době dne 1. února 2012 po 10:15 hod., poté co zaparkoval svoje vozidlo ve vedlejší ulici, přišel k bydlišti poškozeného V. B., zazvonil na domovní zvonek a požádal poškozeného o rozmluvu. Poškozený mu otevřel dveře garáže, kde mezi oběma došlo ve slovní rozepři. Obžalovaný poškozeného nejprve fyzicky napadl úderem pěstí a poté za pomoci blíže nezjištěného předmětu ho po dobu několika minut opakovaně tloukl do hlavy a dalších částí těla a v útoku pokračoval, přestože se poškozený snažil plazením uniknout do domu. Způsobil mu 20 tržnězhmožděných ran na hlavě a další zranění, která jsou ve výroku rozsudku popsána, a mučivé útrapy, nechal poškozeného v předsíni krvácet a následně ho odvedl zpět do garáže, kde ho stále krvácejícího naložil do zavazadlového prostoru vozidla Nissan Infiniti. V okamžiku kdy již poškozený zemřel v důsledku vykrvácení při nadměrných krevních ztrátách z mnohočetných hlubokých otevřených tržných ran kůže hlavy nebo v konečné fázi vykrvácení, přiložil poškozenému na krk plastovou spojovací pásku, kterou měl u sebe a velmi pevně ji zatáhl. Poškozenému odcizil mobilní telefon zn. HTC A9191 Desire HD, který si ponechal a následně použil k vydírání poškozené J. B.

Obžalovaný poté co tělo poškozeného umístil do zavazadlového prostoru vozidla Nissan Infiniti, se tohoto vozidla, patřícího poškozenému, zmocnil v úmyslu tělo poškozeného z domu odvést. Odjel s ním do ulice xxx, xxx, kde je zaparkoval na parkovišti před domem č. xxx a zde zanechal. Vozidlo bylo na místě dne 4.2.2012 ve 14:00 hod. nalezeno.

Následně obžalovaný, v úmyslu získat prostřednictvím výhrůžek finanční prostředky, dne 1.2.2012 ve 13:03 hod, z mobilního telefonu poškozeného, zaslal jeho manželce J. B. SMS zprávu, ve které jí sdělil, že má jejího muže, který je raněný, ale živý a pokud ho chce ještě vidět, musí zaplatit 10 milionů korun, avšak nesmí kontaktovat policii, protože pokud by tak učinila, svého muže již neuvidí a přijde na řadu její syn. Dne 3. února 2012 požadoval obžalovaný po J. B. pomocí další SMS zprávy 10 milionů Kč s tím, že jí sdělí, kde se manžel nachází a kde je jeho auto a pod pohrůžkou, že by se jejímu manželovi, popřípadě jejímu synovi mohlo něco stát, pokud peníze nedostane, je měla dle jeho instrukcí předat v tašce s nápisem xxx do odpadkového koše v xxx. Poškozená, ve spolupráci s policií konala, dle požadavku obžalovaného. Obžalovaný si však peníze nevyzvedl a následně stejným způsobem ji kontaktoval dne 6. února 2012 a požadoval pod pohrůžkou újmy jejímu synovi předání stejné částky. Dne 7. února 2012 požadoval složení částky v modrém pytlí u dálnice na 0,5 km ve směru na xxx, kde si je opět nevyzvedl a dále poslal podobnou textovou zprávu dne 9. února 2012, požadoval předání stejné částky, stejným způsobem a na stejném místě, ale opět si peníze nevyzvedl. Po opakované vzájemné e-mailové komunikaci s poškozenou J. B. se dostavil dne 12.2.2012 ve 22:15 hod. na 0,5 km dálnice D5 ve směru od xxx, vzal modrý pytel, o kterém se domníval, že je v něm částka 10 milionů Kč a krátce po převzetí pytle byl zadržen orgány policie.

Obžalovaný T. O. se k popsané trestné činnosti doznal v opakovaných výpovědích v přípravném řízení a při rekonstrukci. Dne 1.3.2012 označil místo kam údajně vhodil do Vltavy kladivo, kterým poškozeného zabil. V přípravném řízení a při rekonstrukci obžalovaný vypověděl, že za poškozeným šel proto, aby mu zprostředkoval práci osvětlovače v chystaném televizním seriálu na TV xxx. Věděl, že poškozený má přes svou manželku, která pracovala v TV jako xxx, možnost zadávání práce ovlivnit. Za zprostředkování práce mu nabídl procenta ze svého výdělku, neboť se dozvěděl, že to poškozený požaduje. Poškozený ho hrubě odmítnul, řekl mu, že „on i jeho rodina mohou chřipnout hladu“, na což on reagoval tím, že ho udeřil pěstí a srazil přes kapotu vozu na zem. Poškozený měl v ruce, dle výpovědi obžalovaného, kladivo, které mu on vytrhl z ruky a opakovaně ho kladivem udeřil. Obžalovaný opakovaně vypověděl, že si přesný průběh děje nepamatuje, jednal ve stresu. Poškozený chroptěl, proto mu, jak sám uvedl, „z lítosti nad ním, aby se poškozený netrápil“, upevnil a utáhl mu na krk elektrikářské pásky, které na místě ležely. Tělo poškozeného dal do kufru auta původně proto, aby nebylo v garáži nalezeno, chtěl je odvést. Dokonce chtěl v garáži uklidit, což nebylo proveditelné, pro mnoho krevních skvrn. Popřel, že by dosud popsané jednání konal s úmyslem následně vydírat manželku poškozeného. Vydírat poškozenou B. jej napadlo až poté, když si uvědomil, že by mohl získat peníze, kterými by vyřešil neutěšenou finanční situaci své rodiny. Popsal problémy, které měl s dálkovým ovládním vrat i setkání se svědkem M. před domem manželů B. Obžalovaný dále vypověděl, že poté co odstavil auto s tělem poškozeného, uvědomil si, že se musí vrátit pro své auto, které nechal opodál domu B. Postupně do popelnice odhodil bundu a rukavice, které měl od krve a cestou poslal z mobilu poškozeného první SMS poškozené B. Sim kartu telefonu vyhodil. V autě se převlékl do jiných kalhot, ve svém bydlíšti, kam přijel cca v 15.hod., pak svlékl všechno oblečení i boty, dal je do igelitové tašky, kterou dal nejdříve pod postel, čehož si všimla družka, následně je vyhodil do popelnice v xxx. Kladivo, kterým zabil poškozeného B., tentýž den vhodil do Vltavy u xxx. Ke zprávám, které zasílal poškozené B., obžalovaný v přípravném řízení vypovídal nejasně. Uvedl, že první den poslal jednu, celkem jich poslal 5 – 6, dvakrát ze xxx kavárny, jednou od xxx nádraží, kde založil novou mailovou adresu, další z malého notebooku z místa, kde se mohl připojit. Místa předání výkupného volil náhodně. Popřel, že by k útoku na poškozeného B. užil ve Vltavě nalezenou trubku a k plastovým páskám, které upevnil na krk poškozeného, vypověděl, že je náhodně mívá v kapse, neboť s nimi pracuje. Obžalovaný dne 9.5.2012 napsal J. B. omluvný dopis, který byl součástí listin a v němž trestnou činnost doznává. Omluvu a lítost vyslovil také před soudem.

U hlavního líčení se obžalovaný ke spáchaným skutkům doznal. Hájil se tím, že sám své jednání nechápe, popřel, že by k domu B. jel s úmyslem skutky spáchat. Vztah s rodinou B. neměl dobrý, znali se dlouho a on k nim jel žádat o práci v situaci, kdy byl ve finanční krizi a nabídnout jim peníze, pokud dostane práci. Popíral, že by s autem zastavil ve vedlejší ulici, parkoval je ob dům B. Chtěl mluvit se sv.B., ta

nebyla doma a tak důvod proč přišel, sdělil poškozenému B. Ten na něj začal křičet, že přileze, když mu teče do bot, že dělal hrdinu apod. Obžalovaný vypověděl, a to opakovaně, že ač to „nemůže dokázat, byly tam úplatky“. U vědomí své špatné finanční situace dostal zlost, poškozeného chytil, hodil ho do garáže před auto a nadával mu. Brávek vstal, vyběhl na něj s něčím (později obžalovaný říká, s kladivem) v ruce, on ho udeřil pěstí. Poškozený upadl v garáži, on odcházel pryč, zaslechl, že poškozený za ním běží a křičí, že ho zabije. Otočil se, poškozený ho povalil na zem do pokleku, v ruce držel kladivo, a když se mu snažil odtlačit obličej, kousl ho do prstu. Další děj si obžalovaný údajně nepamatuje, začali se prát. Vybavuje si, že poškozený ležel v předsíni u garáže, zavřel garáž, zjistil, že poškozený nedýchá. První co ho napadlo, bylo, že dříve než bude zadržen, chce ještě vidět svou rodinu. Rozhodl se, že na místě po sobě uklidí, což vyhodnotil jako neproveditelné a odstraní tělo mrtvého, aby ho zde rodina nenalezla. Protože jeho auto stálo daleko, řekl si, že odjede autem poškozeného. Tělo uložil do kufru auta, taktéž sesbíral rozházené věci a naházal je do auta. Vzal ovladač, o němž se domníval, že je od garáže, zmáčknul jej a z venku se ozval nějaký alarm. Podařilo se mu nastartovat auto a vyjel ven, kde se setkal se svědkem M., který ho upozornil na naproti otevřenou garáž, kde houkal alarm. Řekl, že to dá do pořádku a odjel. Obžalovaný vypovídal, že nepřemýšlel nad tím, kam pojedete, jen chtěl ještě vidět svou rodinu. Uvědomil si, že na místě má svoje auto, takže zaparkoval Nissan na místě kam dojel a vracel se zpátky. Vzal nějaké věci, něco vyhodil cestou do popelnice, myslel na finanční situaci své rodiny a napadlo ho, že si řekne o peníze. Vrátil se ke svému autu, sedl do něj, v kapse měl věci, které vzal v garáži, kladivo a telefon. Odjel k Vltavě, kde vyhodil kladivo a jel domů. Družka zde měla zákaznici, on se převlékl, ušpiněné věci dal do tašky a jel je vyhodit. Obžalovaný popisoval, jak se v noci loučil s dětmi, když se ráno vzbudil, nikdo již nebyl doma, uvědomil si, co provedl, neměl odvahu jít na policii, říkal si, „že se nechá chytit“. To, že někomu způsobil bolest, si uvědomoval až po zadržení, tak jako skutečnost, že žádné peníze získat nemůže a rozebíral, jak by s penězi eventuálně naložil. Když se rozhodl, že chce být dopaden, zastavil na dálnici, vzal pytel s údajným výkupným, přestože viděl, že za ním jede policie.

Obžalovaný u hlavního líčení odpovídal na položené dotazy. Potvrdil, že později kolem místa, kde nechal auto s poškozeným, jel a viděl, že už tam nestojí. V xxx, kde měla být první předávka výkupného, byl v pozdějších hodinách, šel jenom okolo, v hodinu, kdy tam měla paní B. peníze nechat, tam nebyl. K B. jel s úmyslem jednat s paní B. a když se ho pan B. zeptal, co chce, nemohl říct, že od něj nic a odejít, protože, dle obžalovaného, „jednat s paní B. to je jako jednat s panem B. Pan B. se tvářil, že o všem rozhoduje a že chce všechno vědět a kdybych řekl panu B., že s ním mluvit nechci, tak už se mnou paní B. nebude mluvit“. Dříve se nesnažil paní B. o práci žádat, protože mu v tom bránily zásady, které si stanovil. Měl v minulosti konflikty s panem B., po celou dobu, co ho znal, přesto šel žádat o práci, protože neměl jinou možnost. Vyslovil názor, že ten kdo v „televizní branži“ chtěl práci,

musel být zadobře „bohužel s nimi“, s produkčními. Jeho finanční situace byla špatná protože, měl málo práce, měl hypotéku na dům, který koupil.

Svou výpověď z přípravného řízení obžalovaný u hlavního líčení potvrdil, měl pouze námitku ke svému vysvětlení z přípravného řízení, jaké měl důvody k upevnění svorek na krk poškozeného. Paradoxně i před soudem si protiřečil. Nejdříve vypověděl, že svorky na krk poškozeného určitě nedával proto, aby ho zabil, když ještě žil. Následně uvedl, že je na krk poškozeného dával protože „měl utkvělou představu, co kdyby se probral.....představa, že bude v tom kufru a nějak se třeba probere, byla tak hrozná a to trápení, v té době bylo mínus dvacet, že tam bude mrznout. Já nevím, proč jsem to udělal“. Dodal, že v tu chvíli byl přesvědčen, že poškozený je mrtvý.

Trval na tom, že svorky byly rozsypané na zemi, zda je měl u sebe, nevěděl, připouští to, neboť se stává, že je u sebe mívá. Trval dále na tom, že při útoku na obžalovaného použil kladivo.

V době spáchání skutku měl hypotéku na dům, leasing na auto, potíže s placením elektřiny a dalších služeb, dlužil sociální správě.

Auto s tělem poškozeného odstavil poté, co si v průběhu cesty uvědomil, že musí někde zastavit a vrátit se. Parkovací místo zvolil náhodně, místo znal, někdy jím projížděl, protože tam měli sklady. Nikde v okolí se poté nepohyboval, pěšky se vracel zpátky, vyvracel, že by byl u prodejny xxx a v 11:16 hod. odtud z telefonu poškozeného volal. Pro tvrzení ze znaleckého posudku, že v tu dobu byl mobilní telefon poškozeného B. zde lokalizován, vysvětlení neměl.

Poškozená J. B. v přípravném řízení i u hlavního líčení uvedla, že obžalovaného zná od roku 1994 nebo 1995, kdy působila v TV xxx. Obžalovaný byl zaměstnanec xxx firmy, kterou najímali na natáčení, znala ho pouze jako jednoho z pracovníků té firmy. V roce 2008 začal mít nadstandardní finanční požadavky za práci. Dělal i na xxx xxx xxx, ale spíše jako záskok. Jeho majetkové poměry neznala. O tom, kdo bude na konkrétním televizním pořadu pracovat, se rozhodovalo na základě nabídky, poptávky, podle serióznosti firmy, podle toho jaké má zařízení a především podle toho, zda jsou schopni požadované služby zabezpečit. Rozhodnutí, kdo zakázku obdrží je na řediteli techniky, na režisérovi, na kameramanovi i na produkčním. Tyto osoby rozhodují společně, takže svědkyně vyloučila, že by její manžel mohl nějakým způsobem ovlivnit rozhodnutí, kdo se bude podílet na výrobě některého z pořadů. Také popřela, že by se manžel někdy pokoušel ovlivnit její rozhodnutí. Vybíral své spolupracovníky, byl odpovědný za zvuk. Pokud manželem hovořila někdy o osobě obžalovaného, nic konkrétního si nevybavuje. Obžalovaného naposledy viděla v roce 2008 nebo 2009 na natáčení seriálu xxx xxx xxx Nebyl problém zjistit, kde s manželem bydlí, jejich ulice je klidná a tichá, před domem se dá zaparkovat. Manžel obžalovaného znal 18 let, takže pokud obžalovaný u vrátek zazvonil, nebyl důvod, aby ho manžel nepustil alespoň na pozemek. Svědkyně dále vypověděla, že číslo jejího mobilního telefonu mohl obžalovaný znát, má je cca od roku 1994 a její e-mailová adresa je obecně známá.

Ke dni 1.2.2012 svědkyně uvedla, že ji po 09:00 hod. manžel odvezl do práce, do ateliérů na xxx a vrátil se domů. Poté, co zde ukončila schůzku, odjela metrem na pracoviště, na další schůzku, kterou měla mít v půl třetí. Asi ve dvě hodiny odpoledne jí přišla SMS zpráva z manželova mobilu, což jí překvapilo, protože manžel SMS zprávy vůbec nepsal. Zprávu otevřela a přečetla. Text oznamoval, že pisatel má jejího muže, že je zraněný, ale živý. SMS byla plná hrubých chyb, aby vypadala jako, že ji píše někdo, kdo umí špatně česky a pisatel požadoval 10ti miliónové výkupné. Svěřila se kolegyni, která jí řekla, aby zprávu nepodceňovala a tak se za pomoci kolegů K. a K. spojila s policií. V mezičase zavolala synovi, zkoušela vytočit manžela. Jeho telefon zvonil, pak už byl nedostupný, syn jí řekl, že on žádnou SMS nedostal. Policie se jí ozvala, zakázala jí odcházet. Dne 1.2.2012 v domě ani v garáži nebyla. Za přítomnosti policie zde byl syn. Ona zůstala na pracovišti, kam jí před šestou hodinou volal sv. M., že od oběda má otevřenou garáž dokořán i vjezdová vrata a že viděl v poledne vyjíždět od jejich domu jejich auto, které řídil nějaký mladík, který evidentně nevěděl, čím mám zavřít a s největší pravděpodobností nedopatřením garážová vrata, kde ona měla zaparkované auto. Krátce po telefonátu souseda jí naložila policie do auta, odvezli jí do místa bydliště, z auta jí nedovolili vystoupit, jenom se jí ptali na otevřenou garáž.

V následujících dnech jí do mobilu chodily další vyděračské zprávy, nějaké zprávy chodily na její mail. Svědkyně již spolupracovala s policií a policie byla o všem informována. Na základě pokynů vyděrače absolvovala dvakrát jízdu vlakem z xxx xxx. Také dle pokynu ve zprávách nesla v tašce „peníze“ do popelnice na papír v xxx a igelitový pytel na dálnici na xxx. Svědkyně vypověděla, že podle pokynu ve zprávách odjela vlakem xxx xxx s přestupem v xxx „výkupné“ bylo v papírové tašce xxx, kterou měla dát v xxx do modré popelnice na papír. V tašce byly papíry. Stejným vlakem pak jela do xxx, kde měla na nádraží dostat informaci, kde je manžel. V xxx čekala asi hodinu a půl, když nikdo nepřišel, policie jí odvezla do xxx, kde vytáhla z kontejneru tašku. Stejný postup měla i cesta následující den. Podle dalšího pokynu vezla údajné výkupné za svodidla na 0,5 kilometr dálnice do xxx. Vezla jí policie a po nějakém čase dostali pokyn výkupné vyzvednout. V té době již se synem a jeho rodinou byla pod policejní ochranou mimo domov. Co se dělo dál, ví svědkyně od policie, která sama přijímala další výhružný mail a sama jednala. Obsah těchto mailů četla až po vrácení počítače.

Svědkyně k dotazu, zda se z garáže nebo z přilehlých prostor ztratilo nějaké kladívko, uvedla, že v garáži je nářadí, je přesvědčená, že kladívko ani jiné nářadí nechybí. Zda mohl chybět v garáži plastový pásek co do počtu, schopná říct není, plastové pásky v garáži byly, byly rozhodně barvy zelené a černé, protože je měla na uvazování stromků. V průběhu přípravného řízení jí byla ukázána trubka, která byla nalezena ve Vltavě, kterou svědkyně nikdy neviděla.

Svědék L. B. v přípravném řízení i u hlavního líčení shodně uvedl, že obžalovaného zná z pracoviště cca 13 - 14 let. Obžalovaný byl xxx, on asistent zvuku, proto spolupracovali. Že by otec byl s obžalovaným v nějakém sporu, či že by si

vzájemně vyhrožovali, neví. Jejich vztah byl pracovní, na slušné úrovni a slušného chování, nikoliv přátelský či kamarádský. Svědek hodnotil obžalovaného jako arogantního, nesympatického člověka, který své podřízené ponižoval. Jeho otec ho rád neměl, protože byl dobrý kamarád majitele firmy xxx O. Č. a spolumajitele firmy J. E. Ve společnosti xxx pracoval i obžalovaný O., který si sháněl svoje vlastní kšefty a za tím účelem si půjčoval zařízení společnosti xxx, čímž firmu okrádal. Asi před pěti lety si obžalovaný založil vlastní firmu xxx a proslýchalo se, že materiál si půjčují nebo kradou v xxx. Svědek potvrdil, že v ulici xxx xxx není problém s parkováním, dá se parkovat před domem rodičů po obou stranách. Dále vypověděl, xxx nenosí s sebou umělohmotné pásky na stahování kabelů, neboť používají multifunkční kleště. On sám pracuje dva roky jako xxx a umělohmotné pásky na stahování kabelů nepotřebuje.

Dodal, že pokud by obžalovaný zazvonil na zvonek domu, otec by ho do domu určitě nepustil. Ven by vyšel, protože byl slušný, snažil se s lidmi jednat slušně.

K dotazu, kdo rozhoduje o tom, kdo se bude podílet jako xxx na konkrétním projektu televize, odpověděl, že z doslechu ví, že o xxx rozhoduje hlavní xxx a o hlavním xxx rozhoduje hlavní kameraman, režisér a produkční. Nebyl přítomen tomu, že by otec s matkou hovořili o tom, kdo dostane jakou práci na tom kterém televizním projektu, otec řešil pouze svoje asistenty.

U hlavního líčení vypovídal sv. S. M., soused manželů B. 1.2.2012 v 10:15 hod. se potkal s panem B. u garáže, pozdravili se, domníval se, že pan B. někam odjížděl. Následně odešel se psem na procházku, asi tak 11:45 hod. slyšel alarm, vrátil se podívat co se děje. Uviděl, že je otevřená napůl garáž pana B., která je na protější straně ulice, alarm utichl, svědek nahlédl do garáže, ale nikdo tam nebyl. Přešel ulici, zazvonil na zvonek domu pana B. a nikdo se neozval. Chtěl mu zavolat telefonem, ale neměl číslo, oslovil sousedy, ale ani oni číslo neměli, tak odcházel. Viděl, že se otvírá garáž u domu a vyjíždí auto. V osvětlené garáži viděl postavu, která nasedla do auta, tak ji oslovil s tím, zda má problém s alarmem a odpověď zněla, že žádný problém nemá. Muž s autem vyjel do ulice, dálkovým ovladačem zavřel garáž u domu B. a polovinu vrat. Když muž odjížděl, otevřela se naplno druhá B. garáž, rozsvítilo se zde. Svědek předpokládal, že muž objede blok, protože ulice je jednosměrná a zavře za sebou garáž. Dál tomu nevěnoval pozornost. Večer šel ven se psem v 17:45 – 18:00 hod., všimnul si, že garáž je pořád otevřená a auto je na svém místě. Od sousedů získal tel.číslo B., zavolał pana B., telefon byl ale nedostupný, následně volal paní B., která mu sdělila, že za ¾ hodiny tam bude s policií. Potom na její žádost hlídal garáž do příjezdu policie. Muž, kterého viděl, byl oblečen do béžové bundy s kapucí, měl nápadně bledý obličej protáhlého tvaru, černé brýle dioptrické, věk kolem 30-ti let. Viděl ho asi po dobu 10-ti vteřin. V ulici před domem B. v tu dobu nebyla zaparkovaná žádná auta, bylo tam volno.

Nezažil, že by pan B. měl s někým konflikty, že by se choval arogantně, že by se nad někým povyšoval. Stýkali se jako sousedé přes ulici. Znal profesi paní B., věděl, že je

xxx xxx a manžel byl xxx nebo xxx. O jejich soukromí nebyl informován, jako soused věděl, že jejich hobby byla údržba domu a zahrady, takže se na místě střídali řemeslníci, proto ho nepřekvapilo, že s autem odjíždí někdo, koho nezná.

Výpovědi ostatních svědků byly u hlavního líčení se souhlasem stran čteny.

A. S., je družkou obžalovaného a mají dva syny ve stáří 4 a 7 let. Svědkyně obžalovaného popisuje jako hodného, srdečného muže, klidné povahy. Soužití s ním bylo bezkonfliktní, na všem se uměli domluvit. Problémy měli pouze s financemi, svědkyně však nevěděla, jak mnoho jsou zadluženi, nevěděla, ani o exekucích. Dostávali často upomínky na platbu energií a pokud se obžalovaného ptala na stav financí, řekl jí, že ji nechce zatěžovat. Náklady na běžný chod domácnosti a jídlo hradila ona, obžalovaný měl platit hypotéku na dům, což dle svědkyně činilo necelých 30.tis Kč měsíčně. Od 1. února 2012 do dne zadržení byl obžalovaný uzavřenější, téměř spolu nehovořili. Obžalovaný byl téměř každý den do večera v práci, když přijel, tak hned ve 22:00 hod. usínal u televize, což dříve nedělal. Byl unavenější, což příkládala jeho přepracovanosti. Neměl pravidelnou práci, v poslední době jí měl hodně. Svědkyně neměla pocit, že obžalovaný před ní něco tají, bylo vidět, že má starosti. Dne 1.2.2012 odjel z domova dopoledne kolem desáté hodiny na schůzku. Podrobnosti jí nesdělil, dělal to takto často, takže jí to nepřipadalo divné. V čem byl oblečen, si svědkyně nevzpomíná, odjel autem Mitsubishi. Přijel domů asi po 14:00 hod., zda byl oblečený stejně, jako když odjel, také neví. Odešel do prvního patra do ložnice. Asi po 10-ti minutách někdo zazvonil u branky, obžalovaný šel ven a zdržel se asi deset minut, možná méně. Přinesl velkou tašku, zahlédla, jak ji schovává pod postel. Měla nepříjemný pocit, ale nezeptala se hned. Obžalovaný odjel opět s Mitsubishi, tašku viděla ležet na sedadle spolujezdce. Přišlo jí, že je v ní něco objemného, jako bunda. Přijel asi po hodině a přivezl děti ze školy, tašku již neměl. Večer se ho zeptala, co v tašce bylo a obžalovaný odpověděl, ať nekazí překvapení, proto se více neptala. Svědkyně dále popisovala, že ten večer obžalovaný, který jinak vaří výborně, zkazil večeři a všechno vyhodil. K plastovým páskům vypověděla, že byly v ložnici, kde obžalovaný opravoval postel, stahoval ji páskami. Pásky používal běžně v práci, nosil je po kapsách, když prala, tak je vyndávala z jeho kapes. Pásky svědkyně označila za běžnou pracovní pomůcku, kterou obžalovaný používal. Svědkyně se dále vyjadřovala k některým zajištěným věcem. Notebook s liliemi a motýlky byl její, obžalovaný jej měl od ní půjčený, mobilní telefon HTC neviděla, neví, že by ho obžalovaný měl, znala jeho mobil, nikoli značku, jen ví, že měl tlačítka a byl stříbrný. O poškozeném B. obžalovaný mluvil jen jednou, v souvislosti s natáčením seriálu xxx xxx. Řekl, že nedostal práci xxx na seriálu, protože si s B. nerozuměli a B. na toto místo dosadil svého syna. Pak o něm už nikdy nemluvil.

Další svědecké výpovědi se týkaly vztahů mezi poškozeným a obžalovaným, krom výpovědi sv. N., která pro projednávanou věc, nebyla podstatná, týkala se

kontaktů poškozeného se svědkem v domě, kde bydlí jeho syn. Svědci O. Č., M. D., J. E., P. J., F. K., L. K., P. Ř., P. S. a V. Š. znali pracovně poškozeného V. B. i obžalovaného T. O. a shodně oba hodnotí kladně. Někteří svědci vypovídají, nikterak konkrétně, o určité antipatii mezi jmenovanými, nikdo z nich však nepopisuje nějaké konflikty, či spory, které by vysvětlovaly jednání obžalovaného, vesměs nad skutkem vyslovují podiv. Svědci byli dotazováni, zda poškozený ovlivňoval rozhodování o získání zakázek na výrobě televizních programů, zda bral úplatky za možnost takové rozhodnutí ovlivnit a zda půjčoval peníze na vysoký úrok. Někteří svědci vypověděli, že o takovémto jednání poškozeného slyšeli, ve smyslu „povídalo se, říkalo se“, nikdo mu nebyl svědkem, ani účastníkem.

V přípravném řízení zpracovaný znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství, u hlavního líčení ztvdil znalec prim. Hladík. Příčinou úmrtí poškozeného V. B. bylo vykrvácení při nadměrných krevních ztrátách z mnohočetných hlubokých otevřených tržných ran kůže hlavy. S ohledem na následný způsob nakládání s tělem poškozeného a okolnosti vzniku poranění nebylo možno smrti poškozeného včasným lékařským zákrokem zabránit. Poranění vzniklo mnohačetným působením tupého násilí o střední intenzitě na vlasatou a obličejovou část hlavy, o malé ploše a intenzitě na hrudník do místa 5. žebra vpravo ve střední klíčkové čáře, o střední intenzitě na hřbetní stranu levé ruky a do oblasti středu přední hrany pravého bérce. Vznik poranění lze vysvětlit opakovanými údery tupým předmětem. K smrti poškozeného došlo v odstupu více minut po vzniku mnohočetných otevřených tržně zhmožděných ran hlavy. Pokud došlo k napadení okolo 11:00 hodin, pak ke smrti mohlo dojít mezi 11:00 – 12:00 hod. K otázce jaká doba mohla uplynout mezi vznikem mnohočetných otevřených tržnězhmožděných ran na hlavě a smrtí poškozeného, znalec uvedl, že touto dobou mohlo být až šedesát minut. Doba závisela na tom v jaké poloze postižený byl, jak probíhala jeho fyzická aktivita. Při zvyšující se fyzické aktivitě dochází ke zvýšenému krvácení. Dalším faktorem byla teplota. Se snižující se teplotou je metabolismus pomalejší a krvácení bývá mírnější. Znalec potvrdil, že v okamžiku kdy již poškozený zemřel vykrvácením, nebo v konečné fázi vykrvácení přiložil obžalovaný poškozenému na krk plastovou spojovací pásku a velmi pevně ji zatáhl.

V případě, že opakované násilí na hlavu nevedlo hned po prvních úderech k bezvědomí, bylo by možno ze soudně lékařského hlediska hodnotit útok jako mučivé útrapy.

Závěr znalců se týkala mechanismu zranění a předmětu, kterým mohla být zranění způsobena. V té souvislosti soud připomíná shora uváděné, že obžalovaný tvrdil, že útočil na poškozeného předmětem, který popisuje jako kladivo, a že tento předmět následně odhodil do Vltavy na místě, které označil. Na označeném místě nebylo žádné kladivo nalezeno, ale byla zde nalezena kovová trubka délky cca 55 cm o průměru cca 2,5 cm. Znalci nalezenou trubku označili za předmět, kterým mohl být skutek spáchán, odpovídají tomu některé z tržně zhmožděných ran na hlavě a ruce. Rány na rukách mohly být způsobeny obranou. Znalci vylučují, že by útok mohl být

spáchán úderý obdélníkovým, čtvercovým či kuželovým kladívkem, vylučují i úderý zužující se částí kladiva, s argumentací, že zjištěné tržnězhmožděné rány neobsahují žádné znaky vypovídající o útoku takovýmto předmětem. Zranění pátého žebra poškozeného mohlo být způsobeno tupým násilím, buď úderem pěstí, trubkou, nelze vyloučit ani kopnutí, případně zakleknutí. U hlavního líčení znalec k dotazu obhájce doplnil k mechanismu zranění způsobeného kladivem, že pokud by se jednalo o rozměrnější kladivo, nelze vyloučit rány jeho dlouhou (postranní) plochou, považuje to však za méně pravděpodobné.

Znalci z oboru soudního lékařství na nalezené trubce identifikovali pás dlaždicových buněk, dle nich zjevně živočišného původu, buňky výrazně upomínaly vazivovou tkáň.

Předmětná trubka byla podrobena dalšímu znaleckému zkoumání. Fyzikálně chemickou expertízou zajištěných mikrostop byla nalezena ojedinělá polypropylenová vlákna, která byla porovnána s vlákny deky zajištěné ve vozidle Nissan Infiniti, a bylo zjištěno, že červené a šedé vlákno vykazují z hlediska druhu a morfologie druhovou shodu, nalezené červené vlákno, nevykazovalo ani druhovou shodu.

Znaleckým zkoumáním z oboru biologie, trichologie a sérologie vyplývá, že nepigmentované vlasy mají nižší vypovídající hodnotu, případně jsou zcela nevhodné k mikromorfologické komparaci. Na trubce byly nalezeny čtyři nepigmentované vlasy, hnědé a plavé vlasy, na trubce nalezené, vykazovaly jiné morfologické znaky, než srovnávací vzorky (vlasy obžalovaného a poškozeného). Na trubce nebyla prokázána přítomnost krve či lidských bílkovin. Vliv na zajištění dalších stop mělo prostředí, v němž byla trubka nalezena.

Místo činu skutku ad 1) rozsudku bylo podrobně ohledáno. Z protokolu tohoto vyšetřovacího úkonu vyplývá, že místem napadení poškozeného byla garáž a předsíň za garáží. V době ohledání byla vrata garáže zavřená a bezpečnostní systém nebyl aktivován. Na vnitřní straně vrat byly ve spodní části krevní šmouhy. Přibližně v prostředku vrat, asi v prostoru 20 cm od vstupní hrany do garáže v tratolišti zaschlé krve byly poškozené dioptrické brýle, opatřené šňůrkou na zavěšení na krk. Naproti vstupním dveřím garáže se nacházel v rohu televizor a nábytková stěna hnědobílé barvy, na které byly z větší části, zejména nalevo krevní cákance. Před stěnou stála židle, vedle které byla na modrošedém koberci plastová přepravka šedé barvy s krevními šmouhami. Na levé stěně asi 50 cm od vrat se nacházel bílý vypínač s elektrickou zásuvkou, s krevními šmouhami. Na podlaze garáže pod bílým vypínačem se nacházel levý gumový pantofel šedé barvy, vedle kterého byl šedý kobereček o rozměrech 50 x 30 cm. Od koberečku vedla nepravidelná krevní šmouha široká v různých místech 40 – 50 cm, která vedla podél levé stěny a byla zakončena po cca 3 metrech na rohu stěny krevními stříkanci ve spodní části. Na levé stěně garáže byly ve střední výšce nepravidelné krevní šmouhy. Na konci levé stěny, kde se garáž rozšiřuje o zákoutí, byl dvouvypínač, který byl v obou částech z větší části

potřísněn krví. Pod vypínačem bylo výrazné tratoliště krve. V rozšířeném zákoutí byl na zemi koberec šedomodré barvy. Na zemi bylo značné množství krve. Na čelní straně zákoutí se nachází nábytková stěna s umyvadlem. Prostor byl ohraničen hnědým věšákem, botníkem a hnědou skříňkou s věšákem na klíče, prostor byl silně postříkán krví. Do předsíně se vstupuje dveřmi z garáže. Proti těmto dveřím se nachází dveře do suterénu a napravo dveře vedoucí do obývacího pokoje. Na zemi byl koberec světle hnědé barvy. Ve vzdálenosti 25 cm od prahu dveří do garáže, v levé části, se nacházela krevní kaluž. Mezi dveřmi do suterénu a obývacího pokoje se nacházel pravý gumový pantofel šedé barvy. Na dřevěném prahu dveří, které vedou do obývacího pokoje, se nacházel 1 ks jednorázových pout bílé barvy a dále 3 ks jednorázových pout bílé barvy, které byly do sebe vzájemně zasunuty.

Z odborného vyjádření z daktyloskopie vyplývá, že na místě činu nebyly nalezeny upotřebitelné daktyloskopické stopy, z odborného zkoumání z oboru biologie a genetiky bylo zjištěno, že zajištěné krevní stopy jsou poškozeného V. B.

Vozidlo Infiniti, RZ xxx, patřící poškozenému B., bylo ohledáno na místě jeho nálezů na parkovišti v xxx, xxx. Z protokolu vyplývá: pod zadní RZ byl nalezen shluk biologické stopy, barvy tmavohnědé, pod zadním stěračem okna zadních dveří tmavohnědá skvrna na karoserii, na přední levé straně, na levé straně a na zadní straně vozidla otěry tmavě hnědé barvy. V zavazadlovém prostoru vozidla bylo nalezeno mrtvé tělo poškozeného přikryté dvěma kostkovanými dekami. Bylo zajištěno 5 pachových stop, 5 mikrostopy, 7 trasologických stop a 4 stopy věcné, které byly předmětem znaleckého zkoumání.

Pachové stopy zajištěné v bydlišti a vozidle poškozeného, podle odborného vyjádření z metody pachové identifikace, prokazují vzájemnou shodu u stop zajištěných v místě bydliště na plastových jednorázových poutech a na mobilním telefonu zn. Nokia, ve vozidle, kde bylo nalezeno tělo poškozeného, na sedadle vozidla, na opěrce sedadla, na volantu, na dece z těla poškozeného, na levé a pravé dolní končetině poškozeného a z kavárny odkud byly odesílány výhružné emaily, ze sedáku židle a z klávesnice a patřily obžalovanému.

Policií provedená potápěčská akce proběhla v době od 7:00 až 14:50 hod. dne 7.3.2012 ve Vltavě, u xxx xxx, v prostoru které označil obžalovaný jako místo kam odhodil kladivo. Při akci nebylo žádné kladivo nalezeno, byla nalezena kovová trubka délky cca 55 cm o průměru 2,5 cm. Předmětnou trubku měl soud k dispozici, byla přílohou spisu.

Z dalšího znaleckého zkoumání z oboru biologie byla na mobilním telefonu zn. HTC (který patřil poškozenému a byl zajištěn v batohu obžalovaného) v červenohnědých skvrnách prokázána lidská krev skupinové vlastnosti „A“ a genetický profil DNA, kde se nacházely pouze znaky obžalovaného a poškozeného.

Zajištěné daktyloskopické stopy nebyly upotřebitelné. Znaleckým zkoumáním z mechanoskopie bylo zjištěno, že pásky, které používali B. jsou typově a barevně odlišné od pásek použitých při útoku na poškozeného.

Analýzou dat a zkoumáním nosičů dat bylo zjištěno, že v notebooku Lenovo, který užíval obžalovaný, byla nalezená emailová korespondence ze schránky xxx xxx xxx. V paměti mobilního telefonu poškozeného HTC A9191 Desire HD bylo zjištěno, že obžalovaný začal psát sv. B. již v 11:54 hod. dne 1.2.2012 vyděračskou zprávu, kterou nedokončil, celý text odeslal v 12:03:38 hodin. Z GPS dat vyplývá, že v 11:16 hodin dne 1.2.2012 byl mobilní telefon poškozeného lokalizován poblíž místa, kde bylo odstaveno vozidlo s jeho tělem. V telefonu nebyl změněn čas na zimní, proto jsou údaje o jednu hodinu posunuty zpět.

V průběhu přípravného řízení bylo zjištěno, že ulice xxx xxx ve dnech 28.3.2012, 25.4.2012, 2.5.2012 a 9.5.2012, vždy v 11.00 hod. byla prázdná s dostatkem parkovacích míst.

Policie zajistila záznam ze soukromé kamery umístěné na rodinném domu č.p. xxx v ulici xxx xxx, který snímá křižovatku ulic xxx xxx, xxx xxx a xxx xxx. Předmětná křižovatka je přístupovou cestou k bydlišti poškozeného. Ze záznamu byl zajištěn dne 1.2.2012 jediný průjezd vozidla černé barvy typově shodného s vozidlem Mitsubishi Outlander, které v uvedený den používal obžalovaný. Průjezd vozidla byl zachycen v 09:23:30 hodin. Obžalovaný po provedení důkazu u hlavního líčení uvedl, že se nejedná o jeho auto. Záznam neumožňuje identifikovat RZ auta.

Soud měl k dispozici všechny SMS a mailové zprávy, zaslané obžalovaným poškozené J. B.

Dne 1.2.2012 ve 13:03:42 hod. přišla sv. B. SMS zpráva z telefonního čísla manžela xxx: „ Máme vas muž. Je raněn ale živý jestli ho ještě vidět. Tak vás to bude stát 10 mil korun naše skupina dobrý organizovaná i policie jestli vy ji kontaktovat už nevidět vás muž pak nuua yradu vás syn zítra se spojím jak předat zboží“

Dne 2.2.2012 byla prostřednictvím SMS brány xxx doručena SMS na mobil sv. B.: „castku dejte do igelitove tasky kterou vložte do papirove tasky xxx.kupte listek praha hlavni nadrali 4:12 xxx s prestupem v xxx xxx vystupte dojdete před hlavní budovu kde vložte tasku do popelnice trideneho odpadu naproti vchodu PAPIR(modra) nastupte do vlaku xxx mate na to 19 min pokud bude vse v poradku v xxx v hlavnim vestibulu vam da clovek klice od auta v kterem bude vas muz“.

Dne 6.2.2012 v 16:50 hod. byla z SMS brány xxx doručena SMS, opět na číslo mobilního telefonu sv. B.: „Aby se vasemu synovi nestala nejaka podobna nehoda bude nase neprevzane zboží v igelitce ta vhozena do modreho odpadkového pytle at

lezi na 0,5 km dálnice xxx směr xxx mezi svodidly a ohlucnovací stěnou zítra v 18:00 hod. Nas kuryr ji vyzvedne az po te co se bezpecne ujisti ze zasilka je sama“.

Dne 9. února 2012 ve 14:05 hod. byla na mobilní číslo sv. B., xxx zaslána SMS z brány O2 č. xxx: „poslední pokus jak my dostat peníze a vy klid ze L. bude v pohode. Dnes v 18 hodin dálnice xxx xxx, 0,5 km směr xxx mezi svodidly a ohlucnovací stěnou na pravo. 10mil v modrem odpadkovem pytli. Zpravu muzete zanechat na xxx xxx xxx“

Dne 9.2.2012 v 14:52 byl zaslán z emailové schránky xxx xxx xxx na schránku xxx xxx xxx email: „co se deje mam strach kdo je moje manzel? co chcete po L. prosim vas co se deje proc nam to delate co mam delat uz jsem peníze davala co mam delat “

Společnost Interactive marketing, s.r.o. sdělila, že na telefonní číslo poškozené J. B. xxx byly odeslány SMS dne 2.2.2012 ve 13:38 hod. a dne 6.2.2012 v 16:49 hod. z IP počítačů xxx a xxx, které jsou umístěny v internetové kavárně xxx xxx xxx.

V návaznosti na posledně popsany důkaz provedla policie šetření v kavárně xxx xxx a ze záznamu kamery zjistila, že obžalovaný do kavárny přišel dne 9.2.2012 v 16:03:00 - 16:03:40 a v 16:17:15 - 16:17:20 prostor kavárny opustil. Z kavárny byl dne 9.2.2012 v 16:07 hod. odeslán email ze schránky xxx do schránky xxx. Jak je shora uvedeno, v prostoru kavárny byla zajištěna pachová stopa obžalovaného ze židle od počítače a klávesnice.

Z protokolu o sledování osob a věcí bylo zjištěno, že dne 12. února mezi 06:11 – 06:35 hod. byl obžalovaný O. na místě u dálnice D5, které následně označil jako místo, kam mu má sv. B. uložit výkupné. Od 20:30 hodin do 22:15 hodin obžalovaný kontroluje, zda není sledován a v 22:15 hodin vyzvedává pytel v němž mělo být uloženo 10 milionů korun. V 22:17 hodin byl zadržen na xxx kilometru dálnice D5. Z videozáznamu URNA soud zjistil, že obžalovaný, před zadržením, s vozidlem Citroën C5 zastavil u krajnice vozovky, vystoupil, vozidlo obešel a z míst za krajnicí vedle vozidla vpravo vzal předmět, který naložil pravými předními dveřmi spolujezdce do auta. Auto obešel, nasedl a odjel. Ze samotného zásahu proti obžalovanému je patrné, že na sedačce spolujezdce leží modrý pytel, ze kterého jsou již vyndány na sedačce černé balíčky. Obžalovaný se po naložení pytle do auta a poté co se rozjel, do pytle díval a vyndal v něm uložené balíčky.

Při domovní prohlídce bydliště obžalovaného v rodinném domě v xxx, v přílehlých stavbách a na zahradě byly nalezeny dvě obdobné plastové stahovací svorky, jaké obžalovaný utáhl na krk poškozeného. Při prohlídce motorového vozidla obžalovaného Citroën C5 2.2 HDI 16V R, r.z. xxx, byl nalezen černý batoh s oranžovým zipem, ve kterém byl mobilní telefon poškozeného. Při domovní

prohlídce byly dále zajištěny počítač, telefon Nokia N 73, SIM karta a paměťové SD, dle znaleckého posudku z oboru kybernetiky, zde nebyly nalezeny žádné soubory, kterými by procházelo jméno poškozených B.

V průběhu přípravného řízení byl zkoumán zdravotní stav obžalovaného znalci z oboru psychiatrie a psychologie. Soud oba znalce slyšel v hlavním líčení. Znalci uzavřeli, že obžalovaný O. netrpí žádnou duševní chorobou nebo duševní poruchou, která by měla vliv na jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti. Jeho xxx xxx xxx. Obžalovaný není závislý na návykových látkách. V době spáchání trestného činu vraždy se nacházel ve stavu prostého silného afektu vzteku. Rozpoznávací schopnosti byly ve vztahu k celé trestné činnosti zachovány, ovládací schopnosti ve vztahu k trestnému činu vraždy byly vlivem zlobného afektu nepodstatně snížené u další trestné činnosti plně zachované. Znalci nenavrhují uložení ochranných opatření. Intelektové schopnosti obžalovaného jsou v pásmu mírného nadprůměru. Trestné jednání obžalovaného bylo dle znalců velmi pravděpodobně dílem podmíněno situačně, smrtící útok vůči poškozenému, dílem bylo připravované, únos a vymáhání výkupného. Příprava únosu a vymáhání výkupného, dle znalce, mohla mít povahu pouhého záměru, nikoli detailního plánu. Vzhledem k osobnosti obžalovaného a jejímu dosavadnímu vývoji, se prognóza resocializace jeví jako příznivá.

U hlavního líčení psycholog rozvedl závěry znaleckého posudku k dotazům. Jednání obžalovaného, vydírání poškozené J. B., znalec v kontextu se zjištěným intelektem obžalovaného, vysvětlil tzv. xxx xxx xxx. V tomto stavu intelekt sice funguje, ale vzhledem k silné motivaci a pravděpodobně i k emocím, funguje špatně, vliv mohla mít i silná motivace získat peníze. Znalec konstatoval, že prvotní záměr zřejmě nebyl poškozeného unést, jinak by byl plán únosu propracovanější. Pokud by obžalovaný skutečně chtěl poškozeného unést a poté rodinu vydírat, tak by velmi pravděpodobně při svém IQ dokázal vymyslet způsob, jak peníze opravdu dostat a jak být hůře chycen. Znalec nevyklučuje, že obžalovaný až po konfliktu, který skončil smrtí poškozeného, si uvědomil, že by situace mohl ještě využít a plán vydírat vznikl na místě. Jiný závěr by byl, pokud by bylo prokázáno, že obžalovaný si přinesl smrtící zbraň s sebou a neměl ji sebou z nějakého jiného důvodu, měl ji protože ji chtěl použít jako zbraň. Pak je velmi pravděpodobné, že čin byl promyšlený. Zpravidla situačně podmíněné delikty nebo vyloženě situačně podmíněné delikty, pokud jsou páčány se zbraní, tak je to zpravidla se zbraní, která je nalezena na místě činu. To, že člověk přichází se zbraní na místo činu, je známkou přípravy. Smrtící útok a agresivitu vůči osobě poškozeného považuje znalec za situační rozhodnutí, odkazuje na zjištění, že obžalovaný není primárně agresivní, není člověk, který by svých cílů dosahoval agresí a není psychopatickou osobností. Závěry, které se týkají osobnosti obžalovaného, znalec učinil na základě standardních psychologických metod.

Znalec i k dalším dotazům hodnotí skutek ad 3) rozsudku jako situačně podmíněný a zdůrazňuje, že v jednání obžalovaného nelze hledat logiku. Ad skutek 1) rozsudku

dodává, že většina instrumentálních agresí a skutek posuzuje jako instrumentální agresi, neprobíhá způsobem jakým jednal obžalovaný, probíhá poměrně jednoduše, agrese je minimální proto, aby dosáhla cíle. Útok železnou tyčí, kde je zasazeno mnoho ran, svědčí spíš o afektu. Znalec je přesvědčen, že primární záměr obžalovaného nebyl zabít.

Znalec konstatoval, že při prognóze resocializace vychází z osobnosti a z dosavadního kriminálního chování, takže provedení jednorázového trestného činu prognózu resocializace neovlivnilo.

Soud provedl shora popsané důkazy, hodnotil je jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a dospěl ke skutkovým závěrům, které jsou ve výroku rozsudku uvedeny. Z doznání obžalovaného, ze znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, z protokolů o ohledání místa činu, auta poškozeného, z odborných vyjádření, z analýzy dat a ze zkoumání nosičů dat, bylo bez pochyb zjištěno, že obžalovaný dne 1.2.2012 v garáži domu poškozeného tohoto usmrtil, zmocnil se jeho auta, aby mohl tělo poškozeného odvést a zmocnil se jeho mobilního telefonu, který použil, tak jako jiné nosiče, k vydírání poškozené J. B. Uváděné důkazy jsou nezpochybnitelné, navzájem se doplňují a jsou v souladu s doznáním obžalovaného. V souladu s obžalobou dospěl soud k závěru, že obžalovaný, při příjezdu na místo, neparkoval své auto v ulici xxx, ale v některé vedlejší ulici. Tento závěr soud učinil po zhodnocení výpovědi svědka M. Tato výpověď je zcela věrohodná, svědek opakovaně uvádí skutečnosti svědčící o tom, že si povšiml všech detailů děje, kterému byl přítomen. To čemu byl přítomen, popisuje podrobně a nepochybně by si povšiml cizího auta zaparkovaného v jinak klidné ulici, opodál domu poškozených. Dům poškozených i kupř. naproti stojící garáž, svědek sledoval od dopoledních hodin, tedy i v době, kdy zde, dle tvrzení obžalovaného mělo stát jeho auto. Důkaz, že ulice xxx je v dopoledních hodinách prázdná, vyplývá i ze šetření policie. Svědek by si bezpochybně cizího auta v ulici všiml.

Oproti obžalobě neměl soud za zcela prokázané, že obžalovaný za poškozeným přišel s úmyslem ho usmrtit a jeho smrt využít k vydírání poškozené J. B. Nebylo ani bez pochyb prokázáno, že si přinesl smrtící nástroj, trubku a se stejným účelem i plastové spojovací pásky. Obhajoba obžalovaného, v těchto částech popisu skutkového děje obžalobou, nebyla vyvrácena. Obžalovaný vypověděl, že šel žádat o práci, útok na poškozeného popisuje jako reakci na předchozí slovní rozepři. Nepopírá, že poškozeného opakovaně udeřil, byť detailně nepopisuje brutalitu útoku, doznává upevnění plastových pásek na krk poškozeného. Následné jednání, tedy odvoz těla mrtvého zdůvodňuje jednak tím, že „chtěl na místě uklidit“, jednak tím, že chtěl zabránit bezprostřednímu zatčení, aby ještě mohl být se svou rodinou. Popírá, že by přinesl sebou smrtící zbraň a úmyslně plastové spojovací pásky. Soud tuto obhajobu obžalovaného hodnotí především v kontextu se závěrem psychologa, který trestnou činnost obžalovaného dělí do dvou fází. První fází byl smrtící útok. Znalec smrtící útok a agresivitu jeho provedení považuje za situační rozhodnutí, s argumentací, že obžalovaný není primárně agresivní, není člověk, který by svých

cílů dosahoval agresí a není psychopatickou osobností. Agresivitu útoku zdůvodňuje jednáním ve stavu prostého, silného afektu vzteku a uzavírá, že obžalovaný nepřišel s úmyslem zabít.

V souvislosti s otázkou, zda obžalovaný nepřišel s úmyslem zabít, se soud musel vypořádat s dalšími důkazy. Obžaloba za smrtící zbraň považuje trubku, která byla nalezena ve xxx, obžalovaný tvrdí, že zbraní bylo kladivo, které nebylo nalezeno. S obhajobou obžalovaného se nelze vypořádat, nelze ji ani vyvrátit. Přestože místo označené obžalovaným bylo důkladně prohledáno, nebylo žádné kladivo nalezeno. Svědkyně B. uvádí, že žádné kladivo v garáži nechybělo, byť nelze bez pochyb vyloučit, že svědkyně neměla úplný přehled o všech předmětech, náradí, které se v garáži nacházelo. Znalec z oboru soudního lékařství, kladivo jako smrtící zbraň vylučuje. Soud se proto zabýval pouze nalezenou trubkou. Jak je shora uvedeno, nebyly na trubce nalezeny stopy, které by prokazovaly, že je smrtící zbraní. Nalezená ojedinelá polypropylenová vlákna, po porovnání s vlákny deky z vozidla Nissan, kterou bylo tělo poškozeného zakryto, vykazují z hlediska druhu a morfologie jen druhovou shodu, jedno z nich dokonce ani tuto shodu nevykazuje. Na trubce nalezené vlasy nebyly ani vlasy obžalovaného, ani poškozeného. Na trubce nebyla prokázána přítomnost krve či lidských bílkovin. Vliv prostředí, v němž trubka ležela, pochopitelně brání bližšímu zkoumání. Krom tohoto důkazu, soud má pochybnosti o trubce, jako smrtící zbraní, kterou si obžalovaný měl dle obžaloby na místo přinést i z následujících zjištění: trubka je 55 cm dlouhá, pokud by ji obžalovaný přinesl, musel by jí nést od svého auta, které nestálo nikde poblíž domu B. k domu a poté odnášet, bezpochyby zakrvácenou, od místa kde zanechal Nissan, z xxx ulice, zpět k ulici xxx, kde zanechal svoje auto. Vzhledem k délce trubky, lze vyloučit, že by ji obžalovaný obě cesty nesl pod bundou a lze vyloučit, že zejména z xxx ulice, by ji nesl volně v ruce. Soud uzavřel, že obžalovaný smrtící útok spáchal blíže nezjištěným předmětem. Soud nevylučuje, že plastové spojovací pásky, které obžalovaný upevnil na krk poškozeného, měl u sebe. Odborným vyjádřením bylo vyvráceno, že tyto pásky by byly shodné s páskami, které měla doma sv. B. a z výpovědi sv. S. vyplývá, že obžalovaný je běžně míval u sebe. Soud však, jak bude uvedeno dále, nedospěl k závěru, že je obžalovaný přinesl do domu s úmyslem je použít tak, jak tvrdí obžaloba.

Hodnocení důkazů, kterými soud vyvrací tvrzení obžaloby, že obžalovaný do domu manželů B. přinesl trubku, kterou poškozeného usmrtil, spolu se závěry znalce psychologa, který opakovaně uzavírá, že primární záměr obžalovaného nebyl zabít, hodnotí soud i ve vztahu k dalšímu skutkovému zjištění. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný nepřišel za poškozeným s úmyslem ho usmrtit a následně vydírat jeho manželku, přišel poškozeného, jeho manželku, požádat o rozmluvu, při níž je chtěl přesvědčit, aby mu bylo umožněno podílet se na výrobě programu na xxx. Mezi poškozeným a obžalovaným došlo k rozepři, na níž obžalovaný reagoval agresí. V souvislosti s tímto závěrem, že obžalovaný byl přesvědčen, že B. mohou mít vliv na rozhodnutí, zda konkrétní práci získá, soud připomíná, že i další svědci tuto možnost, byť jenom jako ústní sdělení „z druhé ruky“, připouští. Nelze tudíž

vyvrátit, že tento názor měl obžalovaný a jeho motivace k získání práce, pro vysoké zadlužení, je prokázána.

Přímou souvislost se spácháním vraždy má následné jednání obžalovaného. Jak je uvedeno shora, ani zde soud provedené důkazy nehodnotil jako důkazy svědčící o tom, že obžalovaný k B. šel s úmyslem vydírat. Soud se ztotožnil se závěrem psychologa, který toto jednání obžalovaného vysvětluje. Prvotní záměr zřejmě nebyl poškozeného unést, jinak by byl plán únosu propracovanější. Pokud by obžalovaný skutečně chtěl poškozeného unést a poté rodinu vydírat, tak by velmi pravděpodobně při svém IQ dokázal vymyslet způsob, jak peníze opravdu dostat a jak být hůře chycen. Znalec nevylučuje a obžalovaný sám doznává, že obžalovaný až poté co usmrtil poškozeného, si uvědomil, že by situace mohl ještě využít. Plán vydírat vznikl následně, obžalovaný poškozenou vydíral opakovanými výzvami k předání peněz a jeho výhrůžky oprávněně vzbuzovaly v poškozené obavu o manžela a později i o syna a jeho rodinu. Soud se ztotožňuje i zde se závěrem znalce, že v jednání obžalovaného nelze hledat logiku. Obžalovaný v zasílání zpráv pokračoval i poté co věděl, že Nissan v němž zanechal tělo poškozeného, byl nalezen.

Skutek ad 1) rozsudku soud kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, 3 písm. i) tr. zákoníku. Obžalovaný jiného úmyslně usmrtil a to zvlášť surovým a trýznivým způsobem. Způsob spáchání skutku je shora popsán, útok obžalovaného, vedl ke smrti poškozeného. Smrt nastala v důsledku vykrvácení, obžalovaný zasadil poškozenému do hlavy celkem dvacet ran. Útok trval déle, o čemž svědčí i zjištění, že poškozený se snažil před útoky obžalovaného uniknout. Způsob provedení útoku byl surový a pro poškozeného trýznivý.

Skutková zjištění k bodu 2) rozsudku u hlavního líčení jsou shodná, jako v obžalobě, nebylo o nich pochyb. Důkazy, které byly k tomuto skutku provedeny, zejména nalezení odstaveného vozidla, výpověď sv.M., jsou shodné s doznáním obžalovaného. Obžalovaný se zmocnil vozidla poškozeného V. B., v úmyslu je přechodně užívat. Tímto úmyslem byl odvoz těla poškozeného z místa, kde poškozeného usmrtil. Jednání obžalovaného v tomto bodě rozsudku vykazuje znaky přečinu neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku a soud jej takto kvalifikoval.

Jednání obžalovaného popsané pod bodem 3) rozsudku bylo též provedenými důkazy prokázáno. I zde je doznání obžalovaného v souladu s ostatními důkazy, kterými jsou krom výpovědi poškozené J. B. zejména přepisy všech zpráv, kterými se obžalovaný pokusil donutit poškozenou k zaplacení částky 10 milionů korun pod pohrůžkou fyzické likvidace jejího manžela a poté i jejího syna. Obžalovaný jiného nutil, aby něco konal a to pod pohrůžkou těžké újmy, v úmyslu způsobit škodu velkého rozsahu. Jednání obžalovaného soud kvalifikoval jako zvlášť závažný

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 3, písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, když k dokonání trestného činu nedošlo.

Při rozhodování o trestu soud hodnotil obžalovaným spáchanou trestnou činnost jako vysoce nebezpečnou, způsob provedení všech skutků jako zavrženíhodný. Přitěžujícími okolnostmi je surový a trýznivý způsob spáchané vraždy (§ 42 písm.c) tr.zákoníku) a ve vztahu k pokusu vydírání soud přitěžující okolnosti spatřuje v ustanovení § 42 písm. k) tr.zákoníku, ve snaze obžalovaného způsobit vyšší škodu. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v roce 2009 byl odsouzen pro trestný čin podle § 201/1 tr.zákona k trestu obecně prospěšných prací, které vykonal. Hledí se na něj jako by nebyl souzen, což je okolnost polehčující, taktéž soud hodnotí obžalovaným opakovaně projevenou lítost ve smyslu ustanovení § 41 odst. n), o) tr.zákoníku. Stejný závěr soud nečiní v souladu s doznáním obžalovaného. Obžalovaný byl při páchaní trestné činnosti zadržen a veškeré okolnosti o spáchaném jednání byly již známy. Doznání obžalovaného k objasnění trestného jednání nepřispělo.

Soud ukládal obžalovanému úhrnný trest, za použití § 43 odst. 1 tr.zákoníku, v rámci trestní sazby § 140 odst. 3 tr. zákoníku, která činí rozmezí patnácti až dvaceti let a umožňuje uložení výjimečného trestu. Soud při ukládání trestu přihlédl ke shora hodnocenému způsobu spáchaní skutků a uložil obžalovanému trest na horní hranici trestní sazby. Trest výjimečný soud neukládal, s přihlédnutím k osobě obžalovaného, jehož nápravu nepovažuje za ztíženou a s přihlédnutím k příznivé prognóze resocializace. Takto uložený trest je s ohledem na dopady jednání obžalovaného trestem spravedlivým. Pro potrestání obžalovaného, kdy lze hovořit o excesu z jinak řádného způsobu života, jej soud považuje za zcela postačující. V souladu s ustanovením § 56 odst.2, písm.d) tr. zákoníku soud obžalovaného pro účely trestu zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou.

K trestnímu řízení se včas a řádně připojili poškození s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy.

J. B., manželka poškozeného V. B. s částkou 3.816.212,- Kč. Náhradu škody poškozená doložila fakturami za úklid prostor garáže a přilehlé prostory, za dezinfekci, malování a opravu některých kusů nábytku celkovou částkou 56.903,- Kč, fakturou za náklady spojené s pohřbem celkem 19.309,- Kč a dále uplatnila nárok na náhradu škody způsobenou usmrcením manžela dle § 444 odst.3, písm.a) Obč.Z. ve výši 240.000,- Kč. Na náhradě škody požadovala poškozená celkem 316.212,- Kč. Na nemajetkové újmě požaduje poškozená úhradu ve výši 3.500.000,- Kč.

Syn poškozeného L. B. se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 42.240,- Kč, kterou doložil dokladem o ušlém příjmu po dobu kdy byl pod policejní ochranou a uplatnil nárok na náhradu škody způsobenou usmrcením otce dle § 444 odst.3, písm.b) Obč.Z. ve výši 240.000,- Kč, celkem 282.240,- Kč. Na

nemajetkové újmě požaduje poškozený úhradu ve výši 2.500.000,- Kč pro sebe a za své dvě nezletilé syny D. a P. částku 1.000.000,- Kč pro každého z nich.

O náhradě škody pro poškozenou J. B. ve výši celkem 316.212,- Kč a L. B. ve výši celkem 282.240,- Kč nebylo pochyb. Škoda, která poškozeným vznikla je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného, je doložena, případně se opírá o ustanovení § 444 odst.3 občanského zákoníku, které stanoví, že pozůstalé osoby, zde vyjmenované, což oba poškození jsou, mají právo na jednorázové odškodnění za škodu usmrcením v částce 240.000,- Kč.

Právo na úhradu nemajetkové újmy v rámci adhezního řízení upravuje ustanovení § 228 odst.1 tr.řádu, které hovoří o náhradě nemajetkové újmy v penězích a blíže Obč.Z., který kromě shora uvedené paušální náhrady, v ustanovení § 13 odst.2,3 připouští možnost přiznat zadostiučinění osobám, do jejichž osobnostních práv bylo neoprávněně zasaženo. Možné paralelní ustanovení obou ustanovení Občanského zákoníku (§ 444 odst.3 Obč.Z. a § 13 odst.2,3 Obč.Z.) připouští NS ČR v rozsudku sp.zn.30 Cdo 5188/2007 ze dne 21.12.2009. V rámci adhezního řízení nebývá dosud o nároku poškozených na náhradu nemajetkové újmy zpravidla rozhodováno, poškození jsou odkazováni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Soud tuto praxi považuje za nevhodnou a v rozporu s ustanovením § 228 odst.1 tr.ř. Poškození, osoby pozůstalé, jsou vystavováni dalším stresovým situacím tím, že se svého práva, které jim ustanovení § 228 odst.1 tr.ř. zaručuje, jsou nuceni se domáhat občanskoprávní žalobou. Prioritou adhezního řízení je, aby oprávněné a doložené nároky poškozených byly uspokojeny v rámci trestního řízení. Je proto nezbytné zabývat se otázkou výše náhrady nemajetkové újmy v penězích. Soud si je vědom toho, že ztrátu osoby blízké, v projednávané věci manžela a otce, nelze objektivně vyjádřit v peněžní částce. Obč.Z. stanovená paušální náhrada je symbolická. Oba poškození a L. B. i za své nezletilé syny, své nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích, doložili prohlášením o vztazích v rodině, o tom, že spolu se zemřelým žili nejen ve vzájemné shodě, ale i si byli navzájem oporou v denním životě. Všechny tři, tedy oba poškození a jejich manžela a otce, pojilo také společné pracoviště. Paní J. B. doložila, že je do současnosti v péči psychiatra, s manželem žila v manželství od r. 1978, jeden druhého si vážili a jeden druhého respektovali.

Soud ve svém rozhodnutí o povinnosti obžalovaného nahradit poškozené J. B. a L. B. nemajetkovou újmu v penězích přihlédl nejen k tomu, že trestným jednáním obžalovaného byla zásadně a nezvratně jejich osobnostní práva zasažena, ale i došlo k újmě majetkové. Postavení jejich manžela a otce v profesi, kterou vykonával, jak vyplývá z výpovědí bývalých kolegů pana V. B., bylo dobré a zjevně i dobře honorované. Obžalovaný tím, že pana V. B. usmrtil, připravil jeho nejbližší i o jeho výdělek. Soud dospěl k závěru, že přiměřenou částkou na úhradu nemajetkové újmy v penězích, každému z poškozených, je částka 1.000.000,- Kč.

Soud podle § 228 odst. 1 tr.ř. rozhodl, že je obžalovaný povinen nahradit poškozené J. B. škodu a nemajetkovou újmu ve výši 1.316.212 Kč a poškozenému L. B. ve výši 1.282.240 Kč,

Vzhledem k tomu, že poškození J. a L. B. se domáhali náhrady nemajetkové újmy částkami vyššími, byli oba podle § 229 odst. 2 tr.ř. se zbytkem nároku na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu soud podle § 229 odst. 1 tr.ř. nezletilé vnuky zemřelého V. B., D. a P. B., zastoupené otcem L. B., s nárokem na náhradu škody odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Soud o tomto uplatněném nároku nerozhodl ze dvou důvodů. Předně, vyživovací povinnost k nezletilým mají jejich rodiče, nelze tudíž dovozovat, že by jim vznikla smrtí dědečka konkrétní újma, kterou by bylo možné vyjádřit v penězích a jejich současný věk (oba dosáhli v xxx t.r. tří let věku), je natolik nízký, že si dosud nemohli vytvořit k zemřelému takový vztah, aby byla zásadně porušena jejich osobnostní práva.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání a to do **o s m i** dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Rozsudek může napadnout odvoláním:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Praze dne 15. října 2012

JUDr. Marie **M a r k o v á**
předsedkyně senátu

Za správnost: